

28.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 18 grudnia 1925 r.

w przedmiocie zawieszenia biegu przedawnienia w razie zawładnięcia nieruchomościami B. Banków Włociańskiego i Szlacheckiego.

Art. 1. Zawiesza się na okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy bieg 10-cioletniego przedawnienia, przewidzianego w art. 565, 533, 692 i 694 z uwagą I cz. tomu X Zbioru Praw, w wypadkach zawładnięcia przez kogokolwiek nieruchomościami b. rosyjskich Banków Włociańskiego i Szlacheckiego, jak również w wypadkach nieuiszczenia należności z tytułu nabycia od tych banków nieruchomości.

Art. 2. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia na tym obszarze Rzeczypospolitej, gdzie obowiązuje I część tomu X Zbioru Praw.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*

29.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 22 grudnia 1925 r.

w sprawie utworzenia województwa wileńskiego.

Art. 1. Tworzy się województwo wileńskie z siedzibą władz wojewódzkich w Wilnie, w którego skład wchodzi powiaty: oszmiański, święciański, wileńskotrocki, dziśnieński, duniłowiczowski, wilejski, brasławski i Wilno-miasto.

Postanowienia art. 2, 3, 4, 5, 6 i 7 ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. P. P. P. № 65 poz. 395) mają zastosowanie do organizacji województwa wileńskiego.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

30.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 22 grudnia 1925 r.

w przedmiocie zmiany niektórych, dotyczących państwowego podatku dochodowego i podatku emisyjnego, przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych oraz określeniu w złotych kapitałów własnych przedsiębiorstw, obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych (Dz. U. R. P. № 55, poz. 542).

Art. 1. O ile na dzień bezpośrednio poprzedzający datę bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na zasadzie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 roku (Dz. U. R. P. № 55, poz. 542), został zestawiony markowy podatkowy bilans zamknięcia, który przyjęto za podstawę wymiaru podatku dochodowego, to pozostałości rachunków mieszanych (bilansowo-wynikowych) mogą być w bilansie otwarcia w złotych wykazane bez dopłaty podatku dochodowego w takiej sumie złotych, jaka wypadnie z oszacowania wspomnianych pozostałości nie wyżej ceny nabycia lub kosztu własnego, a gdyby ta cena była wyższa od ceny rynkowej w dacie bilansu otwarcia w złotych, to nie wyżej ceny rynkowej, przyczem wartość walut zagranicznych oraz należności i zobowiązań w tych walutach może być wykazana również bez dopłaty podatku dochodowego, nie wyżej przeciętnego kursu giełdowego z daty bilansu otwarcia w złotych.

Art. 2. O ile na dzień, bezpośrednio poprzedzający datę bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na zasadzie powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, został zestawiony złotowy (frankowy) podatkowy bilans zamknięcia, który przyjęto za podstawę wymiaru podatku dochodowego za rok podatkowy 1924, to pozostałości rachunków mieszanych (bilansowo-wynikowych) mogą być w bilansie otwarcia w złotych wykazane bez dopłaty podatku dochodowego, w szacunku, przekraczającym ich wartość, przyjętą do złotowego (frankowego) podatkowego bilansu zamknięcia:

- a) o różnicę między rzeczywistą wartością pozostałości, posiadanych w dacie podatkowego bilansu otwarcia, obliczoną według cen ich nabycia (kosztu własnego), a ich wartością, przyjętą do podatkowego bilansu otwarcia, albo
- b) w razie nieustalenia w powyższy sposób różnicy wartości pozostałości, posiadanych w dniu frankowego (podatkowego) bilansu otwarcia, o sumę, nieprzekraczającą 20^o/₁₀₀ wartości pozostałości, wykazanej w złotowym (frankowym) podatkowym bilansie zamknięcia.

Tego rodzaju nadwyżki w bilansie otwarcia w złotych, przekraczające granice wyżej określone, podlegają podatkowi dochodowemu za rok podatkowy 1924.

Art. 3. O ile na dzień, bezpośrednio poprzedzający datę bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na zasadzie powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, został zestawiony złotowy podatkowy bilans zamknięcia, który przyjęto za podstawę wymiaru podatku dochodowego za rok podatkowy 1925, to wartość pozostałości rachunków mieszanych (bilansowo-wynikowych) winna być wykazana w bilansie otwarcia w złotych w sumie, przyjętej do złotowego podatkowego bilansu zamknięcia. Nadwyżka podlega podatkowi dochodowemu za rok podatkowy 1925.

Art. 4. Z powodu ułożenia pierwszego bilansu otwarcia w złotych nie będą pobrane opłata stemplowa ani podatek giełdowy.

Jeżeli to samo walne zgromadzenie spółki, które zatwierdzi pierwszy bilans otwarcia w złotych, uchwali też przelanie funduszy odrębnych lub ich części do kapitału zakładowego, to również od tego powiększenia kapitału zakładowego nie będą pobrane opłata stemplowa ani podatek giełdowy. Postanowienie to zastosowane będzie także i w tych przypadkach, w których zatwierdzenie bilansu otwarcia w złotych nastąpiło przed wejściem niniejszej ustawy w życie, a uchwała w przedmiocie przelania funduszy odrębnych zapadnie w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia niniejszej ustawy.

Sumy, pobrane na podstawie § 40 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zostaną płatnikom zaliczone na poczet innych należności skarbowych.

Art. 5. W związku z postanowieniami niniejszej ustawy uchyla się przepisy punktów 1, 2 i 3 § 36, § 37 oraz § 40 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Ał. Skrzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

31.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 grudnia 1925 roku

o statystyce taboru żeglugi śródlądowej.

Na zasadzie art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85, poz. 464) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 436) zarządza się co następuje:

§ 1. Statki na polskich wodach śródlądowych, publicznych i prywatnych z wyjątkiem wymienionych w ustępie 2) niniejszego paragrafu, podlegają obowiązkowi zgłoszenia do spisu dla celów statystycznych.

Od spisu są zwolnione:

- a) statki, stanowiące własność Państwa,
- b) statki państw obcych.

Za statki w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wszelkiego rodzaju: parostatki, barki, łodzie i t. p. zarówno z własnym popędem jak i bez niego używane do przewozu ludzi lub towarów.

§ 2. Spis statków ustanawia się skrócony i szczegółowy.

Spisowi skróconemu podlegają:

- a) statki bez własnego popędu, wybudowane na jeden okres nawigacyjny,
- b) łodzie sportowe i rybackie,
- c) inne statki o powierzchni poniżej 20 metrów kwadratowych (największa długość pomnożona przez największą szerokość).

Spisowi szczegółowemu podlegają wszelkie inne statki.

§ 3. Spis przeprowadzają zarządy dróg wodnych utworzone rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 19 grudnia 1924 r. o organizacji zarządu dróg wodnych (Dz. U. R. P. № 113, poz. 1008), na wodach zaś wyjętych z pod ich zarządu — wojewoda (delegat Rządu w Wilnie).

Wojewodowie (delegat Rządu w Wilnie) mogą poruczyć całkowicie lub częściowo przeprowadzenie zleconego im spisu podległym im organom. Zarządzenia takie winny być ogłaszane w Dzienniku wojewódzkim i podane do powszechnej wiadomości przyjętym w danej miejscowości sposobem, przy czem należy dokładnie wskazać nazwy urzędów, mających przeprowadzić spis, miejsce ich urzędowania i zakres poruczonych im czynności.

§ 4. Właściciel statku, podlegającego spisowi skróconemu, winien zgłosić w tym urzędzie spisowym, w którego obrębie statek ma stały postój, następujące dane:

rodzaj statku, największą jego długość, największą szerokość, zdolność przewozową, miejsce stałego postoju, nazwiską i adres właściciela.

§ 5. Właściciel statku podlegającego spisowi szczegółowemu winien zgłosić w tym urzędzie spisowym, w którego obrębie znajduje się port obrany dla statku za macierzysty, następujące dane:

a) dla statków wszelkiego rodzaju:

port macierzysty, nazwę statku względnie numer zastępujący nazwę, rodzaj statku, wymiary, zdolność przewozową, stan, w jakim się znajduje, ilość załogi podczas nawigacji oraz imię i nazwisko właściciela;

b) dla statków z własnym popędem prócz powyższych danych, jeszcze dane dotyczące kotłów, maszyn do poruszania, instalacji, szybkości statku w wodzie stojącej i daty oględzin techniczno-sanitarnych.